

[Bollmann]

Det er et meget omfattende lovforslag, og det er klart, at det ikke er muligt at kommentere alle detaljer. Det får man lejlighed til i udvalget, men der er to spørgsmål, som jeg synes fortjener en kommentar, og som jo altid har optaget sindene meget, når vi har diskuteret lejelovgivning.

Det første er selvfølgelig fastsættelse af afkastet, og her vil jeg klart sige, at vi i CD gerne havde set en ajourføring. Vi synes, det er utroligt, at investering i udlejning af fast ejendom som et af de eneste erhverv her i Danmark fortsat skal være stedbarn i forhold til alle andre former for investering. Men det er klart, at jeg har forståelse for ministerens argumenter om det manglende parlamentariske flertal i det spørgsmål.

Det andet, jeg vil nævne, er spørgsmålet om regulering eller ikke-regulering. Det er en kendsgerning, at de to parter, udlejere og lejere, havde fundet frem til et andet resultat end det, ministeren har foreslået. Vi er i CD naturligvis enige med ministeren i, at kommunerne skal have størst mulig frihed, og derfor støtter vi selvfølgelig også ministerens forslag på det område, fordi lovforslaget skal ses som en helhed. Men det kan jo godt være, at der sidder en og anden ude i landet – og det er altså ikke mig – der har fået den tanke, at hvis de to spørgsmål, nemlig afkastet og reguleringen, havde været knyttet tættere sammen, så havde der måske været mulighed for et mere positivt resultat i afkastspørgsmålet. Jeg vil dog gerne berolige ministeren med, at CD ikke har i sinde at komme med ændringsforslag på det område.

Jeg vil slutte denne afdeling med at sige tak til ministeren for, at vi nu har fået lovforslaget. Det er klart, vi vil tilsige fuld støtte til dets gennemførelse.

Jeg har så et par bemærkninger til lovforslaget vedrørende erhvervslejemål. Det er jo en nyskabelse, og jeg tror også, mange er glade for, at det kommer.

Vi kan se, at der her er tale om en videreførelse af en række af de gældende regler, og at man har taget som udgangspunkt, at man kun fastlægger nogle grundlæggende retningslinjer for parternes forhold i lejeaftaler, dog med den tilføjelse, at lejeregulering og opsigelsesregler ikke kan fraviges til skade for lejeren.

Vi synes, at tanken om vejledning vedrørende de væsentlige emner i forbindelse med

indgåelse af aftaler er en god idé. Vi mener også, forslaget om vejledende kontraktudkast vil imødekomme et ønske fra mange brugere.

Der har været tale om de problemer, der kan opstå for eksisterende lejemål, og jeg tror, at vi under udvalgsarbejdet må have en klaring på, hvordan det egentlig kommer til at fungere med denne nye lov. Jeg kan i hvert fald ikke på nuværende tidspunkt gennemskue, hvordan de eksisterende lejere bliver stillet.

Der er flere, der har været inde på bestemmelserne i § 28. Jeg er enig i, at det vil være fornuftigt at få en nærmere belysning af, hvordan man skal fortolke formuleringen »væsentlig lavere end det lejedes værdi«. Jeg har fuld forståelse for, at ministeren ikke kan svare her, men det er vel noget, vi kan få belyst i udvalget.

Med disse bemærkninger kan vi i CD tilslutte os begge lovforslag.

Pia Kjærsgaard (FP):

De to lejelovsforslag, som nu endelig efter megen debat er fremsat i Folketinget, udmærker sig ved én bestemt ting, og det er deres omfangsrighed. Hvis det er antallet af paragraffer i de to forslag, der skal være udtryk for kvaliteten, så burde den egentlig være høj. Men når man har gennemlæst forslagene, finder man ud af, at de fleste paragraffer bare er skrevet for at dække over, at der ikke er sket noget som helst på det boligpolitiske område siden det sidste boligforlig.

Hvis man ser historisk tilbage på det, startede det med det første boligforlig i 1966. I de sidste 20 år er der indgået utallige boligpolitiske aftaler og utallige miniforlig. Hver evig eneste gang har man sagt, at det var et skridt på vejen til det fri boligmarked. Hver evig eneste gang har man så konstateret, at det ikke var et skridt fremad mod det fri boligmarked, men et skridt tilbage.

Med de seneste to lovforslag må man sige, at afstanden til det frie boligmarked er større, end den nogen sinde før har været.

Nu kender vi jo boligforslagernes behandling og gang her i Tinget, og derfor ved vi, at historien gentager sig. Hvis ikke Socialdemokratiet er med i et boligforlig eller for den sags skyld andre forlig – det er det, nogle borgerlige kalder praktisk politik – så anser man det ikke for holdbart.